

VELEPOSŁANIK MIRA SRI SVAMI MAHEŠVARANANDA, TVORAC SUSTAVA JOGA U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

Budi promjena koju želiš vidjeti

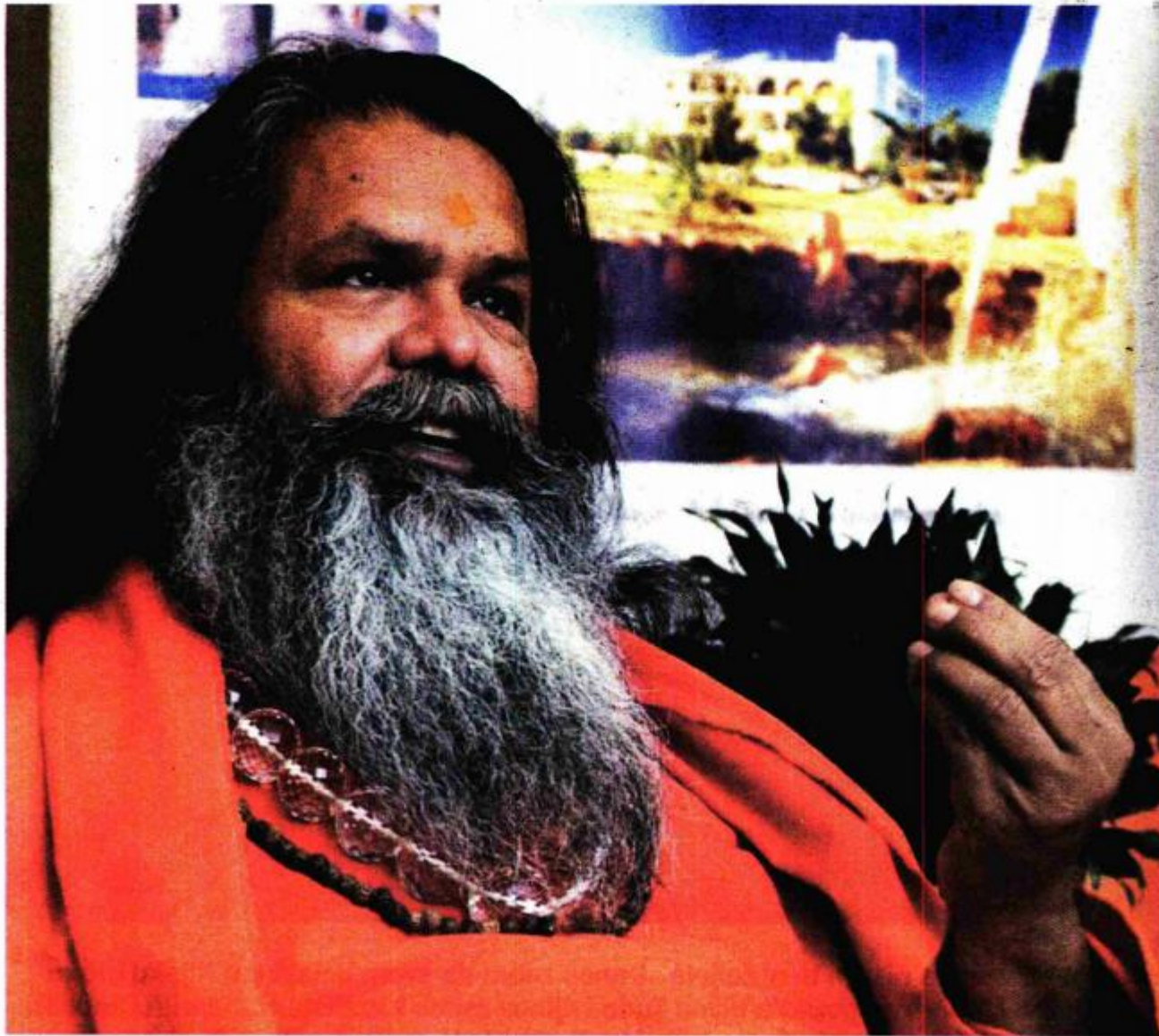
Financijska kriza je rezultat ljudske pohlepe. Ljudi se radije usmjeravaju prema poslu, novcu, nego prema obitelji ili djeci. Nije ni čudo što nam se događa. Čak bi se moglo reći da imamo manje kriminala nego što bi ga moglo biti. Moramo se vratiti obitelji, obrazovati djecu, provoditi vrijeme s njima, suprugom, prijateljima. Ljudi trebaju razmisliti što žele od života, puno novaca ili sretnu obitelj

Razgovarala Jagoda VUKUŠIĆ

Višvaguru Mahamanda-
lešvar Paramhans Sri Svami Mahešvarananda, ili za prijatelje Svamidi, tvorac je diljem svijeta poznatog sustava »Joga u svakodnevnom životu«. Ovih dana ponovo boravi u Hrvatskoj gdje je na Svjetski dan nenasilja (2. listopada – rođendan Mahatme Gandhija) u Zagrebu održao predavanje o važnosti obitelji u stvaranju sretnog društva. Taj neumorni »Glasnik mira« ili »Branitelj svjetskog mira« kako ga još zovu, u našu zemlju stigao je iz SAD-a gdje je u Los Angelesu od Fondacije za svjetski mir primio za svoj rad priznanje – veleposlanik mira. Ovo je njegova 36. Svjetska turneja mira.

Još uvijek pod dojmom posjeta SAD-u pričao nam je o susretu s jednom od najtražičnijih konzekvenci modernog načina života – odbačenom djecom. »Los Angeles je grad s puno gotovo dječjih bandi«, kazao nam je. »Kako bi imali bar malu šansu da se vrate u društvo, osnovana je škola koju oni pohađaju. Pozvali su me da održim predavanje pa sam tako dobio priliku da se susretnem s tim mladim ljudima. Njima je u životu nedostajalo ljubavi i odgoja što ga se jedino u roditeljskoj kući može dobiti. Njihovi roditelji imaju dovoljno novaca, ali ne i vremena da ga provedu s njima. Neka od te djece su se počela drogirati i roditelji su ih se, zbog obiteljskog statusa jednostavno odrekli, izbacili ih iz kuća. Oni se sada strašno brinu oko financijske krize, a na djecu su posve zaboravili!«

Zanimljivo je čuti kako vi, čovjek okrenut duhovnosti,

Mahamandalešvar Paramhans Sri Svami Mahešvarananda

tumačite financijski krah u SAD-u?

– Nije to prvi put u ljudskoj povijesti. U duhovnom smislu ne događa se ništa. To je rezultat ljudske pohlepe. Ljudi se radije usmjeravaju prema poslu, novcu, nego prema obitelji ili djeci. Nije ni čudo što nam se događa. Čak bi se moglo reći da imamo manje kriminala nego što bi ga moglo biti. Moramo se vratiti obitelji, obrazovati djecu, provoditi vrijeme s njima, suprugom, prijateljima. Ljudi trebaju razmisliti što žele od života, puno novaca ili sretnu

lekcija. Ljudi od svega prave dramu, ali to je ništa. Nismo se oslobodili pohlepe, i dalje ćemo imati razne potrebe, za grijanjem, telefonom... Za mene je sve ovo jedno veliko ništa. Kada smo se rodili, sa sobom ništa nismo donijeli, isto tako, kada budemo odlazili s ovog svijeta, ostavit ćemo sve za sobom. Zašto se brinuti?! Prije ili kasnije ionako ćemo sve izgubiti. Radi se o manipulaciji određenih ljudi, ali u stvarnosti ništa se bitno nije dogodilo. Sve će to proći i ekonomija će se oporaviti.

Ostat će što?

” Svatko od nas može upoznati osjećaj jedinstva s našim kreatorom na svoj jedinstveni način, ili kroz prirodu ili u crkvi

obitelj. To je sve. I zato je, za mene, propast banaka kao anegdota, vic, ništa.

Nismo se oslobodili pohlepe

Zar ne mislite da će možda netko iz svega ipak izvući poruku. Neki ljudi s Wall Streeta, recimo?

– Pa samo da opet mogu puno izgubiti. S duhovne točke gledišta to nije nikakva

– Svijet je u velikim problemima. Ljudi više ne vjeruju jedni drugima. U Los Angelesu sam pošao u šetnju i znate što sam vidio? Ispred gotovo svake kuće stajao je natpis – uslijediti će oružani odgovor! Zamislite! Nisam se usudio pokucati i zapitati adresu. Prije smo gostu znali izreći dobrodošlicu, a sada će dobiti oružani odgovor! Brže sam hodao, vjerujte mi. Čovjek je izgubio ljubav

prema čovjeku, prema životinji. Koliko li je nasilja u našim odnosima? Nema milosti, nema dobrote i zato patimo. Izgubili smo se! A paradoksalno, svi tragamo za radošću. Ona je ono što nam treba, jer priroda našeg bića je sreća i radost.

Što nam se, po vašem mišljenju, događa?

– Moderni način života najbolje iskazuju ove poruke – »Nije me briga« ili »To nije moj posao«. Pa smo tako i sebe i ovaj prekrasni planet doveli u pitanje – zagađenje, mi-gracije, nezaposlenost i nedostupnost pitke vode najveći su problemi današnjice. Mi smo ih kreirali, naš način života. Da smo njegovali drugačiji odnos jedan prema drugom, prema prirodi, životinjama, vodi, ljudskom društvu ne bismo se susreli s tim problemima. Jedan primjer, prije su ljudi trebali nositi vodu i jako su pazili da je ne proliju. Danas povrće i voće peremo pod vodom koja teče i tako gubimo milijune litara vode svaki dan.

Dopustili smo da se raspadne obitelj

Predavanje u Zagrebu posvetili ste uspomeni na Mahatmu Gandhija? Koliko je od njegove poruke danas živo?

– Nikome u svijetu danas ne treba predstavljati Gandhija. Svi znaju tko je on i za što se zalagao. Kako možemo

pridonijeti da njegova poruka živi i dalje? Sigurno ne možemo biti kao ta velika duša, baš kao što svjetlost male svijeće ne može biti Sunce, ali onoliko koliko su naši kapaciteti, toliko ljubavi, praštanja, razumijevanja, povjerenja, sklada, istine, tolerancije, poštovanja, možemo svijetu dati. Gandhi je rekao – budi promjena koju želiš vidjeti! Ako tako živimo svoj život, on može biti predivan. Evo, u spomen na Gandhija u Zagrebu je više od stotinu osoba darovalo krv. Oni su našli način kako da pomognu. Najdragocjenije što imaju dali su nekome koga ne poznaju. To je altruizam i ja im čestitam na tome. Kao i svima koji su to učinili prije njih ili će tek učiniti.

U Zagrebu ste govorili i o tome koliko je važna obitelj. Svjedoci smo posve suprotnog procesa.

– Točno, dopustili smo da se raspadne obitelj. Djeci nisu dragi roditelji, roditelji ne razumiju djecu, u našim je odnosima niz problema koje ne znamo kako prevazići. Moja poruka je jednostavna, mir počinje iz mira u srcu. Nitko nas ne može učiniti sretnima osim nas samih, i stoga, donesimo odluku da ćemo pokušati stvoriti sretnu obitelj. Počnimo od tuda gdje smo sada, s obitelji kakva je i pokušajmo

Nisu svi političari slobodni, ali ja sam optimist

Poznate mnoge svjetske državnike, čini li vas to optimističnim ili pesimističnim?

– Nisu svi političari slobodni. Oni jako ovise o internacionalnoj politici. Zemlje kao što je Hrvatska trebaju voditi računa o susjednim državama, ali i ne samo njima, ti se krugovi šire. Moje iskustvo govori da ljudi u politiku ulaze zato jer žele učiniti dobre stvari. Ne znam ni jednog političara koji je to postao s idejom da uništi državu i ljude. Ali sile koje su iza njih ponekad vode događaje drugim pravcima od onih koje bi oni željeli.

Jeste li dakle, optimist ili pesimist?

– Ja sam optimist.

baš kao Gandhi, svojom promjenom mijenjati svijet. Sretna obitelj stvara sretno društvo, a ono dovodi do mira u svijetu.

Nikada ne reći »nije me briga«

Zvuči jednostavno, ali u koju se »školu« treba upisati da bi se to naučilo?

– Ne postoji ni jedna zemlja, ni jedna nacija čiji političari govore o duhovnosti te zemlje. Svi govore o snažnim armijama i ekonomijama. A duhovnost je i naučiti kako ne biti potrošač onoga što uništava naš planet i naše odnose. Duhovnost znači i nikada ne reći »nije me briga«. Nama bi trebalo biti važno sve što se događa oko nas i o svemu bismo trebali brinuti posve drugačije jer naša prvobitna dužnost je zaštita života u svim njegovim oblicima i manifestacijama. A da bismo to mogli, trebamo primijeniti drugačiji način razmišljanja i ponašanja. Ljubav, tolerancija, pomoć i razumijevanje ne odnose se samo na odnos prema individualama već i prema nacijama, kulturama, rasama i religijama. Danas je ljudima teško prihvatiti misao da sva odgovornost za život i razvoj leži u nama samima te da postoje različiti putevi da se pronade Bog. Teško im je prihvatiti da je Bog u svima nama i da su duhovni ljudi Božje inkarnacije. Za one koji još traže, dobra alternativa je vidjeti Boga u majci prirodi. Naučiti prepoznati Božju kreativnu silu svuda i u svakome. Svatko od nas može upoznati osjećaj jedinstva s našim kreatorom na svoj jedinstveni način, ili kroz prirodu ili u crkvi.